

TÂM SỰ CỦA MỘT VIỆT KIỀU

(Huỳnh Vũ)

Tôi không bênh vực những tiếp viên hàng không bằng lý do ngô nghê là họ phải dứt lốt để được có việc làm trong Air VN nên họ phải buôn lậu chuyển hàng ăn cắp để gỡ vốn. Tôi thực sự thương hại họ, vì "Quít trồng Giang Nam thì ngọt, trồng Giang Bắc lại chua".

Ngay khi chào đời, họ đã bị sinh ra trong một bệnh viện "ăn cắp", khi lớn lên, họ lại đi học trong những trường học "ăn cắp", giáo sư "ăn cắp" công trình trí tuệ của người khác, học sinh, sinh viên "ăn cắp" bằng điểm, "ăn cắp" bằng cấp bằng phong bì. Khi bắt đầu bước vào xã hội, bước đầu tiên, họ đã bị lãnh đạo "ăn cắp" tiền dứt lốt để được có việc làm, nên họ phải tiến vào quĩ đạo ăn cắp, họ ăn cắp dự án, ăn cắp đất của nông dân, họ ăn cắp tiền phạt giao thông, họ ăn cắp sinh mạng của người dân bằng tra tấn, nhục hình. Vì vậy, khi tôi nhìn thấy những cô ca sĩ, hoa hậu, người mẫu, vênh váo khoe khoang quần áo, túi xách, giày dép hàng hiệu, xe khủng, nhà khủng, tôi thương hại họ quá, họ cũng bị "ăn cắp" trình tiết, bị "ăn cắp" phẩm giá, anh ạ.

Tôi có con gái, và con gái tôi may mắn, được giáo dục tại trường học phân biệt điều phải, điều trái, được tôn trọng nhân phẩm. Khi về VN, nhiều lần, xe người bạn chở tôi đi, bị công an thổi còi, rồi công an vò vĩnh, xò tay cầm tiền hối lộ. Tôi rơi nước mắt, họ còn nhỏ tuổi hơn con trai tôi. Con trai tôi có công ăn việc làm, nuôi con cái bằng chính sức lao động của mình, dạy con, làm gương cho con bằng chính nhân cách của mình. Những người công an trẻ đó cũng bị "ăn cắp" lương tâm ?

Khi những người công an, đánh người, giết người, họ được bố thí trả công bằng vài bữa ăn nhậu, chút đồng tiền rơi rớt.

Khi những phóng viên, bề cong ngòi bút, viết xuống những điều trái với lương tâm, sự thật để được bố thí trả công bằng những nấc thang chức vị, những đồng lương tanh tươi, nhà văn Vũ Hạnh đã gọi đó là "Bút Máu".

Khi những quan tòa, đổi trắng thay đen, cầm cán cân công lý có chứa thủy ngân như trong truyện cổ Việt Nam, họ cũng bị "ăn cắp" nhân tính mất rồi.

Trong xã hội, toàn là "ăn cắp", vậy thì kẻ cắp là ai ? Ai cũng biết, nhưng giả vờ không biết, vì văn hóa "giả vờ" là đồng lõa cho xã hội ăn cắp. Cán bộ lãnh lương 200 đô la một tháng, xây nhà chục triệu nhưng "giả vờ" đó là công sức lao động tay chân và trí tuệ hay quà tặng của cô em "kết nghĩa". Tôi muốn xin cô em đó cho tôi được làm "con kết nghĩa" của cô ta quá. Thế mà có những lãnh đạo, ủy viên Trung Ương Đảng, Đại biểu Quốc Hội, Ban Nội Chính, Ủy Ban Điều Tra, Quan Tòa "Thiết Diện Vô Tư", Phóng viên Lề phải, Thành Đoàn, Quân Đội Nhân Dân, Chiến sĩ Công An, Trí thức Yêu Nước, Việt Kiều Yêu Nước sẽ sẵn sàng giả vờ tin vào quà tặng của "cô em kết nghĩa" đó !

Còn có thể trong tương lai, sẽ có nhiều quan chức sẽ nhận được nhà khủng, quà tặng của ông anh kết nghĩa, bà chị kết nghĩa, ông bố kết nghĩa, ông cố nội kết nghĩa, khi không tìm ra con người nữa, sẽ tiếp theo con chó kết nghĩa, con trâu kết nghĩa...

Công chúa mặc áo đầm hồng ưỡn ẹo trên đôi giày cao gót hồng đi thị sát công trường xây dựng, theo sau là một đoàn chuyên viên già tuổi tác, thâm niên công vụ, nhưng

ai nấy vui vẻ, hớn hở, giả vờ công chúa là một chủ tịch tài năng thiên phú, không cần đi học, không cần kinh nghiệm. Thượng bất chính, hạ tắc loạn.

"Thanh tra, thanh mẹ, thanh gì ? Hể có phong bì thì Nó "Thank you".

Tôi buồn lắm, có đôi khi quá tuyệt vọng, tôi tự hỏi, mình có nên quên mình là người VN như con đà điểu vùi đầu trong cát, như quả chuối ngoài vàng, trong trắng, vì tôi yêu nước Mỹ quá rồi. Nước Mỹ chưa, và có lẽ không bao giờ hoàn hảo, nhưng ở đây, ít nhất không ai có thể "ăn cắp" lương tâm, phẩm giá và nhân tính của tôi. Tôi được sống như một "CON NGƯỜI" không phải chỉ "giả vờ" "làm người" đang sống.